

Ο ανθρώπινος πόνος δεν είναι προϊόν για μάρκετινγκ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός υπήρξε ένα μεγάλο σχολείο για μένα για δεκαετίες

Με βαθύτατη συγκίνηση εισέπραξε από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια την τιμητική διάκριση του «Ταξίαρχου του Τάγματος του Φοίνικα», για την πέραν των σαράντα χρόνων προσφορά της στον Κυπριακό Ερυθρό Σταυρό. Η Φωτεινή Παπαδοπούλου προσπαθούσε πάντα να λειτουργεί αθόρυβα, στα παρασκήνια, γιατί, όπως λέει, η φιλανθρωπική προσφορά δεν ενδείκνυται ως προϊόν προβολής, ο ανθρώπινος πόνος δεν είναι επικοινωνιακό προϊόν για μάρκετινγκ προσωπικότητας. Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός υπήρξε γι' αυτήν ένα μεγάλο σχολείο και αποκαλύπτει πως τα 40 και πλέον χρόνια υπήρξαν έντονα, ιδιαίτερα δημιουργικά, γεμάτα ανθρώπινες ιστορίες, πλούσιες σε διδάγματα, πολύ δύσκολες, μα και όμορφες στιγμές.

«Με τι συναισθήματα εισπράξατε από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια την τιμητική διάκριση του «Ταξίαρχου του Τάγματος του Φοίνικα», για την πέραν των σαράντα χρόνων προσφορά σας στον Κυπριακό Ερυθρό Σταυρό; Με βαθύτατη συγκίνηση που το επίσημο ελληνικό κράτος θέλησε να αναγνωρίσει την ταπεινή προσφορά μου, αποδίδοντας στο πρόσωπό μου αυτή την ιδιαίτερα τιμητική διάκριση. Η τελετή στο προεδρικό μέγαρο ήταν σεμνή και λιτή, όπως ακριβώς θα έπρεπε να είναι, όχι μόνο λόγω του καιρού, αλλά και έτσι ώστε να αποδίδεται η συμβολική ερμηνεία και να αναδεικνύεται η ανάγκη, στις δύσκολες ώρες που ο Ελληνισμός στο σύνολό του περνάει παλεύοντας με την αδυσώπητη οικονομική κρίση, να στραφούμε σε πανανθρώπινες και διαχρονικές αξίες, όπως ο πολιτισμός, ο εθελοντισμός, ο αλtruισμός και η κοινωνική αλληλεγγύη, προκειμένου να εξέλθουμε αλώβητοι.

Με επιμονή και υπομονή απέναντι στις τεράστιες θυσίες που απαιτούνται, θα καταφέρουμε να περάσουμε και αυτό το κρίσιμο σταυροδρόμι

«Τι σημαίνει για σας αυτή η τιμή ανάμεσα σε τόσους σημαντικούς ανθρώπους της επιστήμης των γραμμάτων, των τεχνών και της απλής κοινωνικής συμμετοχής; Προσπαθούσα πάντα να λειτουργώ αθόρυβα, στα παρασκήνια. Η φιλανθρωπική προσφορά δεν ενδείκνυται ως προϊόν προβολής. Ο ανθρώπινος πόνος δεν είναι επικοινωνιακό προϊόν για μάρκετινγκ προσωπικότητας. Και αυτό γιατί πρώτα από όλα μένισσα προτεραιότητα, για έναν εθελοντή, οφείλει να είναι η διαφύλαξη της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας των ατόμων στα οποία συμπαρισταί. Αισθάνομαι, παράλληλα, πως ο Ταξίαρχος του Τάγματος του Φοίνικα ανήκει και σε όλους τους συνεργάτες μου και τους δεκάδες εθελοντές που όλα αυτά τα χρόνια αντιμετώπισαμε μαζί τις δυσκολίες, δημιουργήσαμε, εξελιχθήκαμε, ζήσαμε εμπειρίες ζωής. Ωστόσο, πρέπει να πω πως ήταν εξέκρουσα διάκριση για μένα να βρεθώ ανάμεσα σε τόσους αξιολόγους προσωπικότητες της επιστήμης, των τεχνών και του πολιτισμού. Ενώ ομολογώ πως με τίμησε βαθύτατα η απόφαση του Προέδρου Παπούλια, ενός ανθρώπου και πολιτικού του οποίου παρακολουθώντας την πορεία νιώθω πως σε μια περίοδο έντονης αμφισβήτησης της πολιτικής εκείνος παραμένει, τιμώντας το ανώτατο αξιωματικό, ευλαβικά πιστός σε αρχές και αξίες υπηρετώντας τον ελληνικό λαό.

«Πώς ξεκίνησε η ενσασκόπησή σας με το κοινωνικό έργο; Τρεις άνθρωποι καθόρισαν την πορεία μου. Ο πατέρας μου, Αναστάσιος Γ. Λεβέντης, ο οποίος παρά τη πολή του κόσμου καθ' όλη τη δημιουργική του διαδρομή δεν έπαψε ποτέ να ενδιαφέρεται για την ιδιαίτερη πολιτιστική πατρίδα του Κύπρου. Δεν σταμάτησε ποτέ να οραματίζεται ένα καλύτερο αύριο για τους συμπατριώτες του. Αυτή του την αγάπη για την Κύπρο και για κάθε τι ελληνικό τη μετέδωσε και σε μένα. Τον θυμάμαι, μικρό κοριτσάκι τότε, να μου μιλούσε με πάθος, στο Παρίσι, για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ. Παράλληλα, οι γονείς μου με μεγάλωσαν μαθαίνοντάς μου πως υπάρχει πάντοτε και η άλλη όψη της ζωής με τους λιγότερο τυχερούς ανθρώπους. Έτσι για μένα ήταν σταθμός ζωής η γνωριμία μου κάπου στις αρχές της δεκαετίας του 1970 με την καλή μου φίλη, την αειμνήστη Θέκλα Κουμηνή. Η Θέκλα ήταν ο άνθρωπος που με μύσησε στις αρχές και στα πιστεύω του Ερυθρού Σταυρού και στα 23 μου χρόνια εντάχθηκα στο Τμήμα Νέων που βρισκόταν τότε ακόμη στα σπάρτανα, ως απλή εθελόντρια. Είναι σαφώς πολύ τιμητικό για μένα ότι το 2004, υπηρετώντας όλα τα χρόνια που μεσολάβησαν από όλες τις βαθμίδες της

Απωλέσαμε την αίσθηση της ευθύνης, γι' αυτό και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε

«Είναι ψυχοφόρο να ασκείστε με τον ανθρώπινο πόνο; Είναι στενάχωρο να βλέπεις γύρω σου τόσο κόσμο που υποφέρει και αντιμετωπίζει σωρεία προβλημάτων, αυτή είναι όμως δυστυχώς, η τρέχουσα πραγματικότητα της κοινωνίας μας. Από την άλλη πλευρά, η πραγματικότητα είναι πως ναι, είναι ψυχοφόρο, συνάμα είναι όμως, κατά τη δική μου αντίληψη, και ανεύθυνο να μην προσπαθείς, στο μέτρο των δυνατοτήτων σου, να βοηθήσεις.

«Η δράση σας όλα αυτά τα χρόνια στον Ερυθρό Σταυρό τι σας έδωσε ως άνθρωπο, ποια η χαρά της εθελοντικής προσφοράς; Μου πρόσφερε πολλά. Κέρδισα πολύ περισσότερα ως άνθρωπος από όσα έδωσα. Εισέπραξα πολύ αγάπη και σήμερα, στα 64 μου χρόνια, αναλογίζομαι την έως τώρα πορεία μου, μπορώ με βεβαιότητα εμπειρίας να πω πως έγινα καλύτερος και πληρέστερος άνθρωπος.

«Η κοινωνική σας προσφορά δεν σταματά στον Ερυθρό Σταυρό... Είμαι εδώ και χρόνια μέλος του Συμβουλίου Ευμερίας Ασθενών του Νοσοκομείου Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' και του Παγκυπρίου

Συνδέσμου Προστασίας και Ευμερίας Καρδιοπαθών. Την ίδια ώρα κοινωνική προσφορά κατ'εμένα είναι και η τριβή με τον Πολιτισμό. Πιστεύω πως ο Πολιτισμός δύναται, σε χαλεπούς και κατηφείς καιρούς, όπως αυτούς που τώρα εκ νέου βιώνουμε, να προσφέρει ανάταση και ελπίδα για δημιουργία. Πέρα από το Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο, στο οποίο από την ίδρυσή του είμαι αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Φίλων του, πρόσφατα, ως Ίδρυμα Α. Γ. Λεβέντη ανοίξαμε στον κόσμο και τους επισκέπτες της Κύπρου ένα νέο κύτταρο πολιτισμού. Το Λεβέντειο Πινακοθήκη. Την απτή υλοποίηση του οράματός του Αναστάσιου Γ. Λεβέντη να καταστήσει προσβάσιμες στους συμπατριώτες του τις συλλογές με έργα τέχνης που ο ίδιος συνέλεξε κατά τη διάρκεια της ζωής του. Η Λεβέντειος Πινακοθήκη φιλοξενεί έργα τέχνης κορυφαίων δημιουργών, όπως μεταξύ άλλων, του Βρυζάκη, του Τύζη και του Τσαρούχη, του Canaletto, του Monet και του Renoir, του Διαμαντί, του Κάνθου και του Σάββα. Είναι η πρώτη φορά που ανάλογα έργα έχουν την μόνιμη στέγη τους στην Κύπρο,

αποτελώντας πόλο έλξης για κοινό και επισκέπτες. Χαίρομαι που ο κόσμος αγκάλιασε με θερμή και ενδιαφέρουσα την Λεβέντειο Πινακοθήκη. Μάλιστα, όπως κάναμε και στο Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο από τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας μου, ξεκινάσαμε ήδη εκπαιδευτικά προγράμματα, θέλοντας να δώσουμε την ευκαιρία στα παιδιά να αποκτήσουν απτή επαφή με τον κόσμο της Τέχνης.

«Ο Καζαντζάκης έλεγε: «Να αγαπάς την ευθύνη. Να λες: Εγώ, εγώ μονάχος μου έχω κρέος να σώσω τη Γη. Αν δεν σωθεί, εγώ φταίω». Έτσι είναι; Είναι ένας αγαπημένος σου στίχος του Καζαντζάκη, που εκπροσωπεί τη φιλοσοφία μου για την προσφορά. Γιατί εθελοντική προσφορά και ανιδιοτέλεια σημαίνει ευθύνη, σημαίνει την αίσθηση του χρέους έναντι στην κοινωνία που ζούμε. Αν η αίσθηση του χρέους και της κοινωνικής ευθύνης, υπήρχε στον κάθενο από εμάς δεν θα φτάναμε εδώ που φτάσαμε σήμερα. Απωλέσαμε την αίσθηση της ευθύνης, γι' αυτό και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε.

«Τι θέλετε να αφήσετε πίσω σας; Αυτό που έπραξα στη ζωή μου. Σημασία, βλέπετε, δεν έχει η δική μου ματαιοδοξία αλλά το τι εσπράττει ο κόσμος από μένα. Εκείνος έχει το πιο αλάθητο κριτήριο.

Οργάνωσης, επιλέγνκε να διαδεχθώ τη Στέλλα Σουλιάτη στην προεδρία του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού. Ένα άνθρωπο εμπνευσμένο που πολλά προσέφερε, από όλους τους τομείς και τα αξιώματά που υπηρέτησε, στην κυπριακή κοινωνία.

«Πώς ήταν τα 40 τόσα χρόνια προσφοράς; Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός υπήρξε ένα μεγάλο σχολείο για μένα. Οφείλω πολλά στην αειμνήστη Στέλλα Σουλιάτη, για χρόνια πρόεδρο της Οργάνωσής μας. Όλα αυτά τα 40 και πλέον χρόνια υπήρξαν έντονα, ιδιαίτερα δημιουργικά, γεμάτα ανθρώπινες ιστορίες, πλούσιες σε διδάγματα, πολύ δύσκολες, μα και όμορφες στιγμές. Παράλληλα, απέκτησα σπουδαίους φίλους, δημιούργησα σχέσεις ζωής.

«Σε ποιες στιγμές θα σταματούσατε; Καμία στιγμή δεν σκέφτηκα να σταματήσω. Όσα πολλά πέρασα στη ζωή μου, με έμαθαν να φιλοσοφώ τη ζωή, να ανταπεξέρχομαι τις δυσκολίες και να μη λυγίζω. Να συνεχίζω κρατώντας πάντα ψηλά το κεφάλι. Αυτό έπραξα και πράττω και με τον εθελοντισμό.

«Καθοριστικός ο ρόλος του Ερυθρού Σταυρού το 1974. Το 1974 δεν υπήρχαν παρά ελάχιστες εθελοντικές οργανώσεις, μια εκ των οποίων και ο Ερυθρός Σταυρός. Μάλιστα αξίζει να αναφερθεί πως ο Διεθνής

Ερυθρός Σταυρός είχε τότε αποδώσει τα εύσημα στη Στέλλα Σουλιάτη, για την ορθολογιστική διαχείριση της ανθρωπιστικής βοήθειας που μέσω του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού έφτανε στην Κύπρο από το εξωτερικό. Από την πρώτη στιγμή οι εθελοντές του βρέθηκαν στα νοσοκομεία που γέμισαν με τραυματίες, βρέθηκαν στα αντίκτυπα που στήθηκαν για τους πρόσφυγες. Για μήνες ολόκληρους, με ζέση και κρύο, σε αντίξοες συνθήκες, η εθελοντική ομάδα του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού με αυταπάρνηση βρισκόταν σε όλα τα σημεία αιχμής. Στην Ξενοδοχειακή Σχολή, όπου γινόταν η ανταλλαγή αιχμαλώτων, με κάθε δυνατό τρόπο συνέβαλε στην επικοινωνία με τους εγκλωβισμένους, στην ανεύρεση αγνοουμένων, στην επανασύνδεση οικογενείων, παρείχε την πρώτη ιατρική φροντίδα σε πληγωμένους, ήταν εκεί απλά για να χαρίσει ένα χαμόγελο, ένα βλέμμα κατανόησης και συμπόνιας. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την απόγνωση ζωγραφισμένη με τα πιο γλαφυρά χρώματα στα μάτια των προσφύγων στα αντίκτυπα. Τον συγκλονισμό και την αδυναμία να βοηθήσω ουσιαστικά αυτούς τους ανθρώπους, τους δικούς μας ανθρώπους που εν μια νυκτί έχασαν τα πάντα.

«Πώς αναπτύχθηκε στην πορεία των επόμενων δε-

κατιών, ποιος ο ρόλος του σήμερα; Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός είναι πλέον η μεγαλύτερη ανθρωπιστική Οργάνωση της πατρίδας μας που λειτουργεί με ένα ώριμο και καλά δομημένο δίκτυο σε παγκόσμια βάση καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα αναγκών της κυπριακής κοινωνίας και αριθμώντας εκατοντάδες μέλη και εθελοντές. Παρέχουμε ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών, πρωτίστως λειτουργούμε το Θεραπευτικό Κέντρο Παιδιών Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού «Στέλλα Σουλιάτη», διεξάγουμε αιμοδοσίες ενισχύοντας την Τράπεζα Αίματος, συμμετέχουμε σε προγράμματα για την Οδική Ασφάλεια και προγράμματα Πρώτων Βοηθειών, προγράμματα ψυχοκοινωνικής στήριξης και διάφορες εκπαιδευτικές δράσεις και βεβαίως ποικίλα προγράμματα και εκστρατείες που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση της τρέχουσας δύσμορφης κατάστασης, όπως την Εκστρατεία Αγάπης. Ο ρόλος ευρύτερα της φιλοσοφίας του Ερυθρού Σταυρού, αυτής της παγκόσμιας ανθρωπιστικής Οργάνωσης, της οποίας είμαστε πλέον και επίσημα το 188ο μέλος, είναι η ανιδιοτελής προσφορά στον συνάνθρωπο. Ο ρόλος του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού σήμερα είναι ζωτικής σημασίας. Με χιλιάδες συνανθρώπους μας να αντιμετωπίζουν σωρεία

Τώρα είναι η απόλυτη ώρα των εθελοντών

«Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές περισσότεροι άνθρωποι χρειάζονται τη βοήθειά μας; Σαφώς. Οι ανάγκες έχουν αυξηθεί δραματικά. Τα γραφεία των κλάδων της οργάνωσής μας σε όλες τις πόλεις κατακλύζονται από κόσμο. Γεμίζουν ασφυκτικά καθημερινά από συνανθρώπους μας κάθε ηλικίας που εξαντλώντας κάθε δυνατή προσπάθεια καταφεύγουν ανήμποροι κοντά μας. Με την ανεργία να καλπάζει και τα εισοδήματα των νοικοκυριών συνεχώς να συρρικνώνονται, οι επιλογές δεν είναι αναρίθμητες. Με πληγώνει να παρατηρώ τα βλέμματα των ανθρώπων που βασανίζονται επειδή έρχονται κοντά μας να ζητήσουν βοήθεια. Με πληγώνει ότι τόσο πολλά παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο χωρίς τα απαραίτητα. Με την ευκαιρία που μου δίνεται, θέλω με όλη τη δύναμη της καρδιάς μου να διαβεβαιώσω τον κόσμο πως ως μια περίοδο που τα συσσίτια και τα κοινωνικά παντοπωλεία έχουν δυστυχώς την τιμητική τους, θυμίζοντας εικόνες βγαλμένες από μυθιστορήματα άλλων εποχών, αποτελεί ύψιστη υποχρέωση κάθε ενεργού και συνειδητοποιημένου πολίτη να βοηθήσει τον πλησίον. Πολύ περισσότερο για όλους εμάς που θέλουμε να λεγόμενες εθελοντές και υπηρετούμε σε εθελοντικές οργανώσεις,

λέγω συχνά τον καιρό αυτό και το πιστεύω ακράδαντα, πως τώρα είναι η απόλυτη ώρα των εθελοντικών οργανώσεων.

«Πώς ανταποκρίνεστε σε όλον αυτόν τον κόσμο που χρίζει βοήθειας; Στόχος μας είναι να βοηθάμε όλο τον κόσμο που έρχεται κοντά μας. Για να είναι αυτό εφικτό προϋποθέτει την εξεύρεση των απαραίτητων πόρων. Κυριότερη πηγή εσόδων, είναι ο παγκύπιος έρανος μας «Από Πόρτα σε Πόρτα». Με τα αποτελέσματα πέρασι ελέω κουρέματος να είναι μούδιασμένα, τρέφουμε ιδιαίτερα ανησυχία για το ποια θα ήταν φέτος η αντίδραση του κόσμου. Και να που ο υπέροχος κόσμος της Κύπρου, με τη βοήθεια και του κορνηγού μας, την Τράπεζα Πειραιώς, διασκέδασε κάθε μας ανησυχία καθώς το προϊόν του «Από Πόρτα σε Πόρτα» ήταν το υπηλότερο των τελευταίων τεσσάρων χρόνων, καταγράφοντας αύξηση σε σχέση με πέρσι περί τα 30%. Είμαι βαθιά περήφανη για τον κόσμο που, που κόντρα στα σημάδια των καιρών αντιστέκεται και εξακολουθεί να γνιά-

ζεται για τον συνάνθρωπο. Η ανιδιοτέλεια αποτελεί κύριο ατόφιο χαρακτηριστικό του λαού μας. Να μου επιτρέψετε να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστικό μέσο από την συνέντευξη αυτή σε όλο τον κόσμο που στήριξε ακόμη και από το υστέρημά του όχι μόνο την οργάνωσή μας, αλλά και όλους του φορείς και τα Κοινωνικά Παντοπωλεία.

«Η συμβολή σας στη δημιουργία του Τμήματος Νέων του Ερυθρού Σταυρού ήταν σημαντική. Οι σημερινό νέοι στρέφονται στον εθελοντισμό; Η μεγαλύτερη προσφορά του Τμήματος Νέων στην κοινωνία, είναι ότι εδώ και 40 χρόνια έχει γαλουχήσει αρκετές γενιές εθελοντών. Ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός είναι η πρώτη οργάνωση της πατρίδας μας που εντάξε στο δυναμικό της παιδιά και τους έφηβους. Είμαστε οι πρώτοι, και το λέγω με ξεχωριστή περηφάνια, που πήγαμε στα σχολεία, με την άδεια του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και οργανώσαμε ομάδες εθελοντών. Πάντοτε με την πολύτιμη βοήθεια των εκπαιδευτικών και των γονέων.

Χωρίς τη δική τους συμβολή το Τμήμα Νέων δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Ο Ερυθρός Σταυρός, αλλά και εγώ προσωπικά, πιστεύουμε στη συνολική συμμετοχή της κοινωνίας ειδικότερα των νέων ανθρώπων και την πεποίθησή μας απτή την κάνου-

με πράξη. Ειδικότερα στις ημέρες μας με τα πολιτικά ερεθίσματα και τον εξαντλητικό ανταγωνισμό που, κακά τα ψέματα, αρχίζει πλέον μέσα από τα ίδια τα σχολεία, είναι σημαντικό να πάρουμε τον αντίβαρο και η επιλογή του εθελοντισμού.